

U.S. Citizenship and
Immigration Services

Bản Dữ Kiện về Tình Trạng Gánh Nặng Công Cộng

Phổ Biến Ngày 29 Tháng Tư, 2011

Dẫn Nhập

Tình trạng gánh nặng công cộng đã là một phần của luật di trú Hoa Kỳ từ hơn 100 năm nay rồi, và là cơ sở cho vấn đề không-nhận-cho-nhập-cư và trục xuất. Vào bất cứ lúc nào, người nào đó có khả năng trở thành một “gánh nặng công cộng”, thì sẽ không được chấp nhận cho nhập cư vào Hoa Kỳ và sẽ không hội đủ điều kiện để trở thành thường trú nhân hợp pháp. Tuy nhiên, việc nhận hưởng phúc lợi công cộng không tự động biến người người nhận hưởng đó thành một gánh nặng công cộng. Bản trình bày dữ kiện này cung cấp các thông tin về những yếu tố xác định thế nào là tình trạng gánh nặng công cộng, nhằm giúp cho những người không-phải-là-công-dân biết cách lựa chọn có nên nộp đơn xin một số phúc lợi công cộng nào đó hay không.

Bối Cảnh

Chiếu theo Phần 212(a)(4) Đạo Luật về Di Trú và Quốc Tịch (INA), người nào mong muốn được nhận cho nhập cư vào Hoa Kỳ hoặc được điều chỉnh tình trạng cư trú thành thường trú nhân (được nhận thẻ xanh) sẽ không được chấp nhận nếu người đó “vào lúc nộp đơn xin được nhận cho nhập cư hoặc được điều chỉnh tình trạng cư trú, có tiềm năng có thể trở thành gánh nặng công cộng vào bất cứ lúc nào”. Nếu người nào đó không được chấp nhận, thì việc được cho nhập cư vào Hoa Kỳ hoặc được điều chỉnh tình trạng nhập cư sẽ không được chấp thuận. Những luật lệ về nhập cư và trợ cấp an sinh đã làm dấy lên nỗi lo âu rằng liệu một người không-phải-là-công-dân có thể phải đối diện với những hậu quả xấu về tình trạng di trú do đã nhận lãnh các phúc lợi công cộng của liên bang, tiểu bang hoặc địa phương, hay không. Một số người không-phải-là-công-dân và gia đình họ hội đủ điều kiện để nhận hưởng phúc lợi công cộng – bao gồm cứu trợ thiên tai, được chữa trị những bệnh truyền nhiễm, chủng ngừa, và các chương trình dinh dưỡng và chăm sóc sức khỏe trẻ em – mà không bị xếp vào loại “gánh nặng công cộng”.

Định Nghĩa về Tình Trạng Gánh Nặng Công Cộng

Trong việc xác định về tình trạng không-được-nhận-cho-nhập-cư, cơ quan USCIS định nghĩa “tình trạng gánh nặng công cộng” như một người nào đó có khả năng trở thành “trước hết là dựa dẫm vào chính phủ để sống còn, qua việc hoặc là nhận hưởng trợ cấp tiền mặt công cộng để duy trì thu nhập, hoặc là nhập viện để được hưởng việc chăm sóc dài hạn do chính phủ đài thọ”. Xin xem “Hướng Dẫn Thực Nghiệm về Việc Trục Xuất và Không-Được-Nhận-Cho-Nhập-Cư dựa trên Cơ Sở Tình Trạng Gánh Nặng Công Cộng,” 64 FR 28689 (26 Tháng Năm, 1999). Trong việc xác định xem một ngoại kiều nào đó có đáp ứng định nghĩa về tình trạng không-được-nhận-cho-nhập-cư này hay không, một số yếu tố được đem ra cân nhắc, bao gồm tuổi tác, sức khỏe, hoàn cảnh gia đình, của cải, nguồn tài lực, tình trạng tài chính, trình độ học vấn, và các kỹ năng. Ngoại trừ trường hợp không nộp một bản khai hữu thệ chứng nhận việc hỗ trợ (affidavit of support), nếu được yêu cầu nộp, thì không có yếu tố đơn lẻ nào được dùng để xác định một cá nhân nào đó có phải là một trường hợp “gánh nặng công cộng” hay không.

Những Phúc Lợi Là Đối Tượng của Việc Cứu Xét Xác Định Tình Trạng “Gánh Nặng Công Cộng”

Chính sách của cơ quan USCIS định rõ là trợ cấp tiền mặt dùng để duy trì thu nhập bao gồm: Thu Nhập An Toàn Bổ Sung (SSI), trợ cấp từ chương trình Trợ Cấp Tạm Thời Cho Các Gia Đình Túng Thiếu (TANF) và các chương trình trợ cấp tiền mặt của tiểu bang và địa phương nhằm duy trì thu nhập, thường được gọi là các chương trình “trợ cấp tổng quát”. Việc nhận lãnh những loại trợ cấp tiền mặt công cộng này có thể khiến cho người không-phải-là-công-dân trở thành không-được-nhận-cho-nhập-cư, do đương sự là một trường hợp “gánh nặng công cộng”, nếu tất cả các tiêu chuẩn khác đều đáp ứng. Tuy nhiên, việc chỉ nhận lãnh những loại phúc lợi này không thôi sẽ không tự động biến người nhận lãnh đó trở thành không-được-nhận-cho-nhập-cư, không hội đủ điều kiện được điều chỉnh quy chế để trở thành thường trú nhân hợp pháp, hoặc có thể bị trục xuất, dựa trên cơ sở trường hợp “gánh nặng công cộng”. Xin xem “Hướng Dẫn Thực Nghiệm về Việc Trục Xuất và Không-Được-Nhận-Cho-Nhập-Cư”, 64 FR 28689 (26 Tháng Năm, 1999). Mỗi trường hợp cứu xét xác định đều được tiến hành trên căn bản từng-hồ-sơ-một, trong bối cảnh của toàn bộ các hoàn cảnh, tình huống.

Ngoài ra, trợ cấp công cộng, bao gồm cả Medicaid, được dùng để trợ giúp các ngoại kiều sinh sống tại một viện chăm sóc dài hạn -- chẳng hạn như nhà điều dưỡng (nursing home) hoặc viện sức khỏe tâm thần (mental health) – cũng có thể bị coi như một yếu tố “không thuận” trong toàn bộ các hoàn cảnh, tình huống, trong tiến trình cứu xét xác định về vấn đề “gánh nặng công cộng”. Việc phải nhập viện ngắn hạn với mục đích phục hồi không phải là đối tượng của việc cứu xét xác định tình trạng “gánh nặng công cộng”.

Những Phúc Lợi Không Phải Là Đối Tượng của Việc Cứu Xét Xác Định Tình Trạng “Gánh Nặng Công Cộng”

Theo sự hướng dẫn của cơ quan, những phúc lợi không-phải-là-tiền-mặt và những phúc lợi tiền mặt dành cho mục-đích-đặc-biệt, không có ý định dùng vào việc duy trì thu nhập, thì không phải là đối tượng của việc cứu xét xác định tình trạng “gánh nặng công cộng”. Những phúc lợi này bao gồm:

- Medicaid và các loại bảo hiểm sức khỏe và dịch vụ sức khỏe khác (bao gồm cả trợ giúp công cộng về chủng ngừa và thử nghiệm, và việc chữa trị các triệu chứng bệnh truyền nhiễm, việc sử dụng các trạm y tế sức khỏe, các dịch vụ hồi lực ngắn hạn, các dịch vụ chăm sóc tiền sinh sản và y tế khẩn cấp), khác với trợ cấp về việc chăm sóc dài hạn trong viện.
- Chương Trình Bảo Hiểm Sức Khỏe Cho Trẻ Em (CHIP)
- Các chương trình dinh dưỡng, bao gồm Chương Trình Trợ Giúp Dinh Dưỡng Bổ Sung (SNAP) - thường được gọi là chương trình Phiếu Thực Phẩm (Food Stamps), Chương Trình Dinh Dưỡng Bổ Sung Đặc Biệt dành cho Phụ Nữ, Ấu Nhi và Trẻ Em (WIC), Chương Trình Quốc Gia về Bữa Ăn Sáng và Bữa Ăn Trưa Tại Trường Học, và các chương trình trợ giúp thực phẩm bổ sung và khẩn cấp khác.
- Các phúc lợi về nhà ở
- Các dịch vụ giữ trẻ
- Trợ giúp về năng lượng, chẳng hạn như Chương Trình Trợ Giúp về Năng Lượng Trong Nhà (LIHEAP)
- Cứu trợ tai họa khẩn cấp
- Trợ cấp về nhận nuôi giữ trẻ tạm thời và nhận con nuôi
- Trợ cấp về giáo dục (chẳng hạn như đi học trường công lập), bao gồm các phúc lợi chiếu theo Đạo Luật về Khởi Sự Sớm (Head Start Act) và trợ cấp cho nền giáo dục tiểu học, trung học hoặc cao hơn
- Các chương trình huấn nghiệp
- Các chương trình, dịch vụ hoặc trợ cấp bằng hiện vật, dựa vào cộng đồng (chẳng hạn như những nhà bếp nấu súp, tư vấn và can thiệp khi xảy ra khủng hoảng, và nơi trú thân ngắn hạn)
- Các phúc lợi không-là-tiền-mặt thuộc chương trình TANF chẳng hạn như phụ cấp gửi trẻ hoặc phụ cấp quá cảnh
- Các cấp khoản bằng tiền mặt do làm việc mà được lãnh, chẳng hạn như phúc lợi An Sinh Xã Hội Danh Hiệu II (Title II Social Security), tiền hưu trí của chính phủ, phúc lợi cựu chiến binh, và các loại phúc lợi do đi làm mà được lãnh
- Tiền bồi thường thất nghiệp

Một số chương trình trên đây có thể cung cấp phúc lợi tiền mặt, chẳng hạn như trợ giúp về năng lượng, vận chuyển, hoặc phúc lợi gửi trẻ do các chương trình TANF hoặc Trợ Cấp Phát Triển Việc Gửi/Giữ Trẻ (CCDBG) cung cấp, và các cấp khoản khẩn cấp chỉ-một-lần-thôi, thuộc chương trình TANF. Vì lý do mục đích của các phúc lợi loại này không phải là nhằm duy trì thu

nhập, mà đúng hơn là để tránh né nhu cầu phải tiếp tục nhận lãnh trợ cấp tiền mặt nhằm duy trì thu nhập, do đó những loại phúc lợi này không phải là đối tượng của việc xem xét xác định về tình trạng “gánh nặng công cộng”.

Ghi nhớ: Nói chung, những thường trú nhân hợp pháp nào hiện đang sở hữu một tấm “thẻ xanh” đều không thể bị bác đơn xin nhập tịch làm công dân Hoa Kỳ do họ nhận hưởng một cách hợp pháp bất cứ phúc lợi công cộng nào mà họ hội đủ điều kiện để nhận hưởng.

TUYÊN BỐ KHƯỚC TỪ: Tài liệu này đã được dịch ra dựa trên phiên bản tiếng Anh được tìm thấy trên trang mạng của [USCIS](#).